

ST. MARY ARMENIAN APOSTOLIC CHURCH

Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ ՀՅՑ. ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻ

4125 Fessenden St., NW, Washington, DC 20016

Tel.: 202-363-1923; 202-558-2075; Fax: 202-537-0229;

info@stmaryaac.org; www.stmaryaac.org

Rev. Father Hovsep Karapetyan, Pastor

FEBRUARY 14, 2010

GREAT BAREKENDAN

ՓԵՏՐՈՒԱՐ 14, 2010

ԲՈՒՆ ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ

ՏԵԱՌՆԸՆԴԱՌԱՋ TIARN'NDARAJ

On February 14, the Armenian Church celebrates the Feast of the Lord's Presentation to the Temple. Tiarn'ndaraj, or Candlemas as it is known in the West, symbolizes the presentation of the 40 day-old Christ Child to the Temple in Jerusalem. In accordance with the Law of Moses, the infant Christ was brought to the Temple by Mary and Joseph and presented to God. A man named Simeon was there, to whom it had been revealed that he should not see death before he had seen the Lord. Simeon

held the infant in his arms, blessed God, and said, "Lord, let your servant now depart in peace, for my eyes have seen your Salvation, which you have prepared before the face of all people. A Light to lighten the Gentiles, and the Glory of Your people, Israel." (Luke 2:29-32) In the tradition of the Church, Evening Services (Nakhatonak) are conducted on the night preceding the Feast Day. At the conclusion of the service, the priest lights a candle from the Holy Altar, and distributes the flame to all present. With great care, the faithful take the lit candles home to their families. The morning of the Feast Day, Divine Liturgy is celebrated in Armenian Churches throughout the world. The hymn offered during the Liturgy commemorating Tiarn'ndaraj glorifies Simeon's articulation of "a Light to lighten the Gentiles". The hymn praising Simeon also lauds the Mystery of the Incarnation. Many additional customs have been inherited from the past, including the blessing of the four corners of the world in the Andastan Service, the blessing of newlywed couples, as well as offering prayers for the crops and fertility of the fields.

Morning Service:	10:00 A.M
Holy Badarak:	10:30 A.M
Celebrant:	Rev. Fr. Hovsep Karapetyan, Pastor
Pastor's Assistant:	Dn. Leon Khoja-Eynatyan
Ushers:	Mrs. Rosemary Arkoian, Mr. Bedros Guiragossian, Mrs. Nairi Pakoyan
Choir:	Dr. Hratch Semerjian, Director
Organist:	Mr. Tigran Hovhannisyan
Bible Readings:	Isaiah 24:21-25:8; Acts 7:47-50; Gal 4:1-7; Luke 2:41-52

PRAYERS FOR SPEEDY RECOVERY FOR:

Zabelle Soghomonian Beard, Keghanoush Boyajian, Michael Dittmann, George Dunyan, Joseph Kachachi, Armen Khoranian, Vahan Khoyan, George Krikorian, Kay Mangasarian, Varsenig Markarian, John Najarian, Hripsime Nazarian, Arpine Panyan, Horen Panosyan, Mary Perkins, Araksi Prodromidis, Robert Riley, Agnes Salisbury, Zakar Shahverdian, Vazgen Teymoury, Armine Turmanian

CONGRATULATIONS

To M/M. Artun & Becky Bolat for the birth of their firstborn son **Mason Artun Bolat** on February 5, 2010. The proud grandparents are Mr. & Mrs. Krikor & Zvart Bolat.

CALENDAR OF EVENTS

TODAY ANNUAL PARISH ASSEMBLY

Sunday, February 21, 7:30 PM Cello Recital by Narek Hakhnazaryan (see the flyers in the vestibule) 19-year-old Armenian cellist Narek Hakhnazaryan won First Prize in the 2008 Young Concert Artists International Auditions and made his debuts October 2008 at Carnegie's Zankel Hall in New York and at the Kennedy Center's Terrace Theater in Washington, DC. This concert is at the JCC: 6125 Montrose Rd., Rockville, MD, 301-881-0100. Limited number of discounted tickets can be purchased at www.goldstar.com at \$25.00 plus \$6.00 fee.

Wednesdays, February 17, 24, March 3, 10, 17, 24 - Lenten Series. Spiritual Journey toward Easter LENTEN WORSHIP SERVICE: 7:00 PM
SPIRITUAL DISCUSSION: 7:30 PM LENTEN DINNER:
8:00 PM This Year's Theme – Christian Virtues

TWO PARTS OF THE BADARAK

The principal liturgical service of the Armenian Church is, as its name implies, the Divine Liturgy (in Armenian, *Badarak*). The *Badarak* is not merely *one of the things* the Church does. It is the most important expression of the Church's faith and identity.

In all of the ancient Churches, the Divine Liturgy consists of two large blocks: the Synaxis [*Jashou Zham*], and the Eucharist [*Kohapanoutyoun*]. In the Armenian *Badarak* these two parts are preceded by a preparatory introduction and end with a brief conclusion, both late additions to the ancient two-part structure.

The Synaxis, which means "Assembly," or "Gathering together," is often called the "Liturgy of the Word," because this part of the Divine Liturgy centers on the reading of passages from the Bible, especially the Holy Gospel. The Armenian Church fathers always emphasize that in the reading of the Gospel Jesus Christ himself is revealed. Around the turn of the eighth century, the Armenian theologian Stepanos of Siunik (†735) wrote, "...It is not a delegate who pronounces the Gospel, or even an angel, but the Lord of heaven and earth himself, saying, 'I came from the Father and have come into the world' [Jn 16:28]." So Christ is revealed in the Gospel reading and this corresponds to his revelation by his body and blood in Holy Communion.

The second block of the *Badarak* is called the "Eucharist," a Greek word meaning "thanksgiving." We give thanks to the Lord because he has saved us and cares for us. The heart of the Eucharist in all ancient Christian traditions is called the Anaphora or Eucharistic Prayer [*Khorhrtamadooyts* or *Kohoutyan Aghotk*]. This long prayer is recited by the priest on behalf of all the people.

In the Divine Liturgy, the Church takes unleavened bread and wine and offers them to God. We ask that he sanctify them by his Holy Spirit and change them into the Body and Blood of Jesus Christ, a means for our communion with him. The Armenian Church believes that when we receive Holy Communion, we are not eating mere bread and wine. By the miraculous power of God, we are receiving Christ himself, in a manner, which we admit is beyond our comprehension.

We participate most fully in the Divine Liturgy when we receive Holy Communion. It is the greatest Christian privilege, and ideally, baptized members of the Armenian Church should receive communion whenever the *Badarak* is celebrated.

FEAST DAYS

February 14	Tiarn'ndaraj
February 14	Eve of Great Lent or Great Barekendan
February 20	Commemoration of St. Theodoros the Captain

ԲՈՒՆ ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ

Սովորաբար Բարեկենդան է կոչվում շաբաթապահքերի և Մեծ պահքի նախընթաց օրը: Բարեկենդանին թույլատրվում են չափավոր վայելքներ, խրախճանքներ, խաղեր եւ ուտեստներ՝ ի հետևություն Եղիային ուղղված հրեշտակի խոսքի. «Ելիր, կեր, որովհետև երկար ճանապարհ ես գնալու» (Թագ. 19:7): Բարեկենդան բառացի նշանակում է կենդանություն, բարի կյանք: Մեծ պահքի բարեկենդանը կոչվում է Բուն Բարեկենդան, քանի որ նախորդում է ամենաերկար պահքին: Բարեկենդանը մարդու երջանկության հիշատակն է, որը դրախտում վայելում էին Ադամն ու Եվան: Այն նաև դրախտային կյանքի օրինակն է, որտեղ մարդուն արտոնված էր ճաշակել բոլոր պտուղները, բացառությամբ բարու և չարի՝ գիտության ծառի պտղից, որը պահքի խորհրդանիշն է: Բարեկենդանն առաքիությունների արտահայտությունն է: Այդ օրը մարդիկ սգից անցնում են ուրախության, չարչարանքից՝ խաղաղության: Այս ընկալմամբ է, որ յուրաքանչյուր քրիստոնյա հոգու խոնարհումով, ապաշխարությամբ, պահքով և ողորմության հույսով սկսում է Մեծ պահքի 40-օրյա ճանապարհը: Այն տևում է 48 օր՝ Բուն Բարեկենդանից մինչև Ս. Հարության՝ Չատիկի տոնը:

Պահքի շրջանում օգտագործում են բացառապես բուսական ծագում ունեցող սննդամթերք: Պահքի ընթացքում հրաժարվում են ոչ միայն որոշակի կերակուրներից, այլև մոլի սովորություններից, շատախոսությունից, ստախոսությունից, հայհոյանքից և այլ մեղքերից: Կերակրից հրաժարվելն առանց մեղքից հետ կանգնելու անօգուտ է: «Լեռան քարոզում» Քրիստոս պահքի մասին ասում է. «Երբ ծոմ պահեք, տրտմերես մի լինեք կեղծավորների նման, որոնք իրենց երեսներն այլանդակում են, որպեսզի մարդկանց այնպես երևան, թե ծոմ են պահում, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այդ իսկ է նրանց վարձը, այսինքն՝ մարդկանց երևալը և նրանցից գովվելը: Այլ երբ դու ծոմ պահես, օձի քո գլուխը և լվա քո երեսը, որպեսզի չերևաս մարդկանց ծոմ պահող, այլ քո Հորը՝ գաղտնաբար, և քո հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կհատուցի քեզ» (Մատթ. 6:16-18): Մեր Տերը սովորեցնում է, թե ինչ ոգով է պետք այն կատարել: Ինչպես հիվանդությունն է ազդում մարմնի վրա, այնպես էլ մեղքն է ազդում հոգու վրա: Պահեցողությունը չէ, որ մեղքը քավում է, այլ Աստված է քավիչը: Սակայն պահեցողությունը կարևոր է քավչարար այս սրբագործության մեջ: Չղջումը, աղոթքը, ապաշխարանքը հիմնական պայմաններն են Աստծո բուժիչ և քավիչ գործությունն ստանալու: Մեծ Պահքի 40 օրը խորհրդանշում է անապատում Քրիստոսի քառասնօրյա աղոթքի, ծոմապահության և ապաշխարության շրջանը: Իր մկրտությունից հետո Հիսուս «հոգով անապատ առաջնորդվեց ու քառասուն օր փորձվեց

աստանայից: Չկերավ ու չխմեց այն օրերին» (Ղուկ. 4:1-3): Հիսուս Իրեն ծոմապահության ենթարկեց մարդկային ցեղի փրկության համար, մարդկության փոխարեն Ինքն ապաշխարեց, որպեսզի բոլոր պահեցողությունն անողների ապաշխարանքն իմաստ և իրականություն ստանան շնորհիվ Իր ծոմապահության: Քառասնօրյա պահքին հաջորդում է պահոց ևս մեկշաբաթյա շրջան՝ Ավագ շաբաթը: Այդ է պատճառը, որ քառասնօրյա կոչվող պահքը 48 օր է տևում: Մեծ Պահքն ունի յոթ կիրակի, յոթ հիշարժան օրեր՝ Բուն քարեկենդան, Արտաքսում, Անառակի, Տնտեսի, Դատավորի, Գալըստյան և Ծաղկագարդ: Ժողովրդական սովորության համաձայն՝ Մեծ Պահքի կիսվելու՝ Միջինքի օրը, բաղարջից պահոց գաթա են պատրաստում, որի մեջ մետաղադրամ են դնում: Սովորության համաձայն՝ բաժին հասնող մետաղադրամը հաջողություն է բերում: Մեծ Պահքի շրջանում վաղնջական կանոններով արգելված են եղել պսակադրությունները և մատաղը: Սակայն Վազգեն Ա կաթողիկոսի շրջաբերականով թույլատրվեց պսակադրություն կատարել Մեծ Պահքի շաբաթ և կիրակի օրերին, բացառապես Ավագ շաբաթվա բոլոր օրերի:

Եկեղեցական տոնացույցի համաձայն տարին բաժանվում է տոնական և պահոց օրերի: Պահոց 158 օրերի մեծ մասը կարճատև պահքեր են՝ օրապահքեր (չորեքշաբթի և ուրբաթ օրերը՝ ի հիշատակ Հիսուս Քրիստոսի մատնության և չարչարանքների) և շաբաթապահքեր, իսկ առավել ժողովրդականություն վայելող և ամենաերկարատև պահքը Մեծ կամ Քառասնորդական պահքն է: Ինչ է պահքը: Առաջին իմաստով այն կամավոր ինքնազրկումն ու զսպվածությունն է սննդի նկատմամբ: Եկեղեցական ավանդության համաձայն՝ երեք տեսակի պահքեր գոյություն ունեն: Առաջինը սովորական պահքն է՝ կենդանական ծագում ունեցող սննդից (բացառությամբ մեղրի) և ոգելից խմիչքներից հրաժարումը: Երկրորդը սրբապահքն է՝ հրաժարումը նաև բուսական ծագման, սակայն ճոխ ու համադամ ուտելիքից՝ ընդհուպ մինչև սոսկ աղուհացով սնվելը (Մեծ պահքի շրջանը կոչվում է նաև Աղուհացից շրջան): Երրորդը ծոմն է՝ միառժամանակ ընդհանրապես հրաժարումը սննդից և անգամ ջրից: Իհարկե, կարելի է նկատի առնել պահքի օգտակարությունը նաև բժշկական տեսակետից, հատկապես Մեծի պահոց շրջանում, քանի որ զարնանամուտն առանց ճարպային, կենդանական սննդի անցկացնելը դրական ազդեցություն է ունենում օրգանիզմի վրա: Սակայն սխալ է այն մտայնությունը, թե պահքը սոսկ դիետա է՝ նիհարելու կամ որոշակի հիվանդություններից ձերբազատվելու համար: Պահքը չի սահմանափակվում միայն կենդանական սննդից հրաժարումով. այն առաջին հերթին հոգեկան ու բարոյական ամեն տեսակի ախտերից ու մոլություններից, մեղանչական մտքերից, խոսքերից ու գործերից մաքրվելն է, զղջմամբ ու ապաշխարությամբ աստվածահաճո և առաքինի կյանքին դառնալը: Պահոց շրջանում կարևոր է հոգևոր շնորհների ու հատկապես եղբայրասիրության մեջ գորանալը, քանի որ, ինչպես Եզնիկ Կողբացին է ասում. «Մեկը կարող է կենդանու միս չուտել, բայց անընդհատ իր եղբոր միսը ծամել»: Այս պարագային կարևոր է նաև մեկ այլ ծայրահե-

դությունից զգուշանալը. պահք պահելը չպետք է պատճառ դառնա պահեցողության մեջ տկարացող մեր եղբայրակցին դատելու. <<Ով ուտում է, թող չարհամարհի նրան, ով չի ուտում, իսկ ով չի ուտում, թող չդատի նրան, ով ուտում է>> (Հռոմ.14:3):

Պահքի կարևորությունը առավել հարազատորեն ըմբռնելու համար պիտի ընդգծենք այն հանգամանքը, որ այն օրինադրվել է դեռևս դրախտում, և Աստծու կողմից մարդուն տրված առաջին պատվիրանը եղել է հենց պահք պահելը. <<Դրախտում ամեն ծառի պտուղներից կարող ես ուտել, բայց բարու եւ չարի գիտութեան ծառից մի կերեք, որովհետեւ այն օրը, երբ ուտեք դրանից, մահկահացու կդառնաք>> (Ծննդ.2:16-17): Ի տարբերություն այլ եկեղեցիների, որոնք պարզապես թվակարգում են Մեծ պահքի 7 կիրակիները, Հայաստանյայց եկեղեցին սուրբգրային հիմք ունեցող յուրահատուկ անուններով ու խորհուրդներով է օժտել դրանք, որով նրանք կազմել են խորհրդանշական մի շղթա՝ արտացոլելով մարդու դրախտային կյանքի, պատվիրանագանցության ու անկման, աստվածորոնողության և աստվածային նախախնամությամբ փրկագործության ողջ ընթացքը:

Պահքերի (բացառությամբ օրապահքերի) նախորդ օրերը կոչվում են <<բարեկենդան>>, իսկ Մեծ Պահքին նախորդում է Բուն Բարեկենդանը: Բարի կենդանություն, այսինքն՝ բարի, անհոգ և երջանիկ կյանք. այս իմաստն է ամփոփված <<բարեկենդան>> անվան մեջ, որ առավելագույնս արտահայտված ենք տեսնում Բուն Բարեկենդանի խորհրդում, որը Մեծ Պահքի առաջին կիրակին է և պատկերում է մարդու դրախտային երանավետ կյանքը: Այս խորհուրդը երևում է անգամ սննդի օգտագործման մեջ, քանի որ Բուն Բարեկենդանը կենդանական և ճոխ ուտելիք գործածելու վերջին օրն է: Մեծ պահքի երկրորդ կիրակին կոչվում է Արտաքսման և խորհրդանշում է մարդու՝ դրախտից արտաքսվելը և Աստծո տեսությունից զրկվելը: Հենց սա է խորհրդանշում ողջ Մեծ Պահքի շրջանում եկեղեցիների վարագույրների փակ մնալը և Ս. Հաղորդությունից հավատացյալների անմասն մնալը: Երրորդ կիրակին կոչվում է Անառակի և մատնանշում է առ Աստված դառնալու և կորուսյալ դրախտը գտնելու կարեվորագույն նախապայմանը՝ ապաշխարանքը: Չորրորդ՝ Տնտեսի կիրակին, ուսուցանում է նյութական հարստության տնօրինման կերպի դերը հավիտենական փրկության կամ կորստյան մեջ: Հինգերորդ՝ Դատավորի կիրակին, պատգամում է հարատև աղոթքի անփոխարինելի նշանակությունը փրկության համար: Վերջին՝ Գալստյան կիրակին, ամփոփում է Քրիստոսի ինչպես Ա Գալստյան խորհուրդը, այնպես էլ Երկրորդ գալստյան խոստումը:

Մեծ Պահքին անմիջապես հաջորդող շաբաթը կոչվում է Ավագ Շաբաթ և ընդգրկում է Փրկչի երկրային կյանքի վերջին կարևորագույն իրողությունները՝ հաղթական մուտքը Երուսաղեմ (Ծաղկազարդ), Վերջին Ընթրիքը, Մատնությունը, Չարչարանքները, Խաչելությունը, Մահը, Թաղումը և ի վերջո հրաշափառ Հարությունը՝ Ս.Զատիկը:

EVE OF GREAT LENT OR GREAT BAREKENDAN

The Armenian Church has defined the period of Great Lent as a time of abstinence and repentance for the faithful. Each Sunday during this period is named after an event in the Holy Bible that contains the message of the day. According to the calendar, the days prior to weekly fasts, as well as Great Lent, (with the exception of the fast preceding Holy Nativity) are called Barekendan. The word Barekendan means “good living” or “good life”, as we are called to live cheerfully, joyfully, and to be happy on these days preceding fasting periods. On these days of Barekendan, the angel’s words addressed to the prophet Elijah are fulfilled: “Arise and eat, otherwise the journey will be too great for you” (1 Kings 19:7). The Armenian Church thus allows her faithful to organize games, festivals, carnivals and large, plentiful meals to observe the feast, as it is followed by a period of fasting and abstinence. The Eve of Great Lent, as Great Barekendan is also called, commemorates the human bliss, which Adam and Eve enjoyed in the Garden of Eden. It also symbolizes the heavenly right, according to which, mankind could eat all types of fruit, except the fruit of the Tree of Knowledge of Good and Evil. Barekendan is the manifestation of the virtues of the soul, through which people can transform mourning to joy, and torment to peace. It is with this comprehension, with bowing of our souls, penitence, fasting and hope for mercy, that each Christian individual should take his first step on the long, 40 day journey of Great Lent, culminating with the Glorious Resurrection of our Lord Jesus Christ. The period starting from the day following the Great Barekendan and lasting till the Feast of the Glorious Resurrection of Our Lord Jesus Christ, is called Great Lent. In the period of the Great Lent, people, refraining from bodily pleasures and sins, get prepared for the Feast of the Glorious Resurrection of Our Lord Jesus Christ by means of abstinence and repentance. Both spiritual and moral and bodily abstinence are considered to be important. Our church fathers have called the period of the Great Lent as “Karasnordats”, as the period of fasting lasts 40 days. This period of the Great Lent is also called “Salt and bread”, as in the past during the period of the Great Lent people have eaten only salt and bread. In the New and old Testaments there are many testimonies concerning the period of Great Lent. Moses fasted for forty days and only then received the Lord’s rules and canons. However, this period is related to 40-day period of temptation of Christ in the desert, following which our Church fathers established this period of fasting. Fasting may be of three kinds: usual fasting, rigorous abstinence and absolute fasting. In case of usual fasting people can eat only food of vegetable origin. In case of rigorous fasting people refuse to eat any food even of vegetable origin. And in case of absolute fasting people refuse to eat any kind of food, including even bread and water. During the period of the Great Lent curtains in the churches are closed in commemoration of the fact that after sinning Adam was exiled from Eden and the doors were closed before him.

Արդ, նրա ծնողները ամէն տարի, Չատկի տօնին, Երուսաղէմ էին գնում: Եւ երբ նա տասներկու տարեկան եղաւ, տօնի սովորութեան համաձայն՝ Երուսաղէմ ելան: Եւ երբ տօնական օրերը լրացան, ու նրանք վերադարձան, մանուկ Յիսուսը մնաց Երուսաղէմում, եւ նրա ծնողները այդ չիմացան: Կարծում էին, թէ նա իրենց ուղեկիցների հետ է. մի օրուայ չափ ճանապարհ եկան եւ նրան փնտռեցին ազգականների ու ծանօթների մէջ: Ու երբ չգտան, Երուսաղէմ վերադարձան՝ նրան փնտռելու համար: Եւ երեք օր յետոյ նրան գտան տաճարում. Վարդապետների հետ նստած՝ նա լսում էր նրանց եւ հարցեր էր տալիս: Եւ բոլորը, որ նրան լսում էին, զարմանում էին նրա իմաստութեան եւ պատասխանների վրայ: Երբ ծնողները նրան տեսան, հիացան. իսկ մայրը նրան ասաց. «Որդի՛, այս ի՞նչ արեցիր դու մեզ. ահաւասիկ հայրդ ու ես տազնապած քեզ էինք փնտռում»: Եւ նա պատասխանեց նրանց. «Ինչո՞ւ էիք ինձ փնտռում, չգիտէի՞ք, թէ ես Հօրս տանը պէտք է լինեմ»: Բայց նրանք չհասկացան այն խօսքը, որ նա իրենց ասաց: Եւ Յիսուս նրանց հետ իջաւ ու Նազարէթ գնաց. եւ նա հնազանդ էր նրանց: Եւ նրա մայրը այս բոլոր բաները պահում էր իր սրտում: Իսկ Յիսուս զարգանում էր իմաստութեամբ, հասակով եւ շնորհով Աստծու ու մարդկանց առջեւ:

Luke 2:41-52

41 Now his parents went to Jerusalem every year at the feast of the Passover. **42** And when he was twelve years old, they went up according to custom; **43** and when the feast was ended, as they were returning, the boy Jesus stayed behind in Jerusalem. His parents did not know it, **44** but supposing him to be in the company they went a day's journey, and they sought him among their kinsfolk and acquaintances; **45** and when they did not find him, they returned to Jerusalem, seeking him. **46** After three days they found him in the temple, sitting among the teachers, listening to them and asking them questions; **47** and all who heard him were amazed at his understanding and his answers. **48** And when they saw him they were astonished; and his mother said to him, "Son, why have you treated us so? Behold, your father and I have been looking for you anxiously." **49** And he said to them, "How is it that you sought me? Did you not know that I must be in my Father's house?" **50** And they did not understand the saying which he spoke to them. **51** And he went down with them and came to Nazareth, and was obedient to them; and his mother kept all these things in her heart. **52** And Jesus increased in wisdom and in stature, and in favor with God and man.